

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Concordia. Pia Et Vnanimi Consensv repetita Confessio
fidei & doctrinæ Electorum, Principvm Et Ordinvm Imperii,
atq[ue] eorundem Theologorum, qui Augustanam
Confessionem amplectuntur**

Lipsiæ, 1606

III. Articulus, de Collegijs Canoniorum, Cathedralibus, & monasterijs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35443

in cœlis; tamen inde non sequitur, Angelos & sanctos à nobis esse inuocandos, adorandos, ieiunijs, ferijs, Missis, oblationibus, templorum, altarium, cultuum foundationibus, & alijs modis honorandos, vt patronos & intercessores, & vnicuique eorum certa auxilia esse tribuenda, vt Papistæ doceant & faciunt. Hoc enim Idolatricum est, & hic honos soli Deo tribuendus est. Potest quidem, vt Christianus & sanctus in terris pro merore, non in vna tantum, sed in omni necessitate, propterea autem non debeo te adorare, inuocare, ferias, ieiunia, oblationes, Missas in tui honorem & cultum celebrare, & fidem ad salutem meam tibi mancipare, cum alijs modis te honorare, diligere, & tibi gratias agere in Christo possim. Hic ergo idolatricus cultus de Angelis & defunctis sanctis si sublatus fuerit, reliqua veneratio periculo carebit, & citò obliuioni tradetur. Vbi enim spes commodi & subsidij corporalis & spiritualis adempta fuerit, ibi cultus sanctorum facile euanesceat, siue illi sint in sepulcris, siue in cœlis. Frustra enim, aut ex mera caritate, nemo ipsorum facile recordabitur, nec eos colet & honore diuino afficiet.

Summatim: Quidquid Missa Pontificia est, & quidquid habet, quod ex ea natum est, & quidquid ei adheret, id vniuersum ferre non possumus, sed damnare cogimur, vt venerandum sacramentum, purum & certum, secundum institutionem Christi, per fidem usurpatum & acceptum, retinere possimus.

III. *Articulus, de Collegijs Canonico- rum, Cathedralibus, & monasterijs.*

COLLEGIA Canonico- & cœnobica, olim optima intentione maiorum fundata, ad educandos viros doctos, & castas ac modestas feminas, debebant rursum cœuerti in talem usum, vt pastores, con-

cionatores, & alij Ecclesiarum ministri haberi possent
item, alij idonei ad politicam administrationem, seu
ad rempublicam, in ciuitatibus & regionibus, ac
educatae virgines ad œconomiam & liberorum educa-
tionem, &c.

Hunc usum si non retineant, consultum est, ut
deserantur, aut diruantur potius, quam ut idolatrie
cultibus & sumentis hominum propagata præferan-
tur Christianæ vitæ, & à Deo mandatis officijs & vo-
cationibus. Hæc enim omnia pugnant cum primo
principali articulo de Redemtionem, facta per Iesum
Christum. Quid, quòd, sicut alia hominum somnia,
non sunt præcepta, non necessaria, non utilia, sed peri-
culosa, & causam præbent vano labori, molestijs peri-
culosis, & cultui infrugifero, quem Prophetæ appel-
lant Auen, id est, dolorem & laborem.

IV. Articulus, de Papatu, docet,

Quòd Papa non sit iure diuino, seu secundum ver-
bum Dei caput totius Christianitatis (hoc enim
nomen vni & soli Iesu Christo debetur) sed tan-
tùm Episcopus & pastor Ecclesiæ, quæ est Romæ, & eo-
rum, qui voluntariè, & spontè, vel per humanam crea-
turam, id est, politicum magistratum, se ad eum con-
ferunt, non vt sub ipso, tanquam sub Domino vivant,
sed vt cum eo tanquam fratres, collegæ, sodales, &
Christiani sint, quemadmodum hoc ipsam vetera Con-
cilia & ætas Cypriani ostendunt.

Hodiè verò nullus Episcoporum audet Papam no-
minare fratrem, vt ætate Cypriani factum est, sed opor-
tet, vt Episcopi, imò Cæsares & Reges, Papam appel-
lent Omnium Gratiouissimum Dominum. Hanc arro-
gantiam bona conscientia nec volumus, nec posse-
mus, nec debemus probare. Qui verò se ei subiicit
voluerit, faciat id suo periculo sine nobis.